

Italien har besatt Nizza.

Utsikt över den berömda franska kurorten Nizza, som de italienska trupperna ryckt in i och besatt. Längs stranden går Promenade des Anglais, Riviérens mest berömda promenad.

Forts. från sid. 2.

Bruten . . .

dollar eller omkring 750 milj. mark, vilket alltså innebär att varor till femdubbel värde mot förut komma att passera den finländsk-ryska gränsen.

Genom de två traktaterna kommer vår handel med Östersjöländerna avsevärt att ökas. Om vi till denna krets av länder hänföra förutom Tyskland och Sovjet även de skandinaviska och baltiska länderna, få vi för dem ett sammanlagt importvärde år 1938 av c. 3,850 milj. mark medan vår export till dem utgjorde c. 2,200 milj. mk. Detta utgör sammanlagt ungefär 6 miljarder mark av en totalomsättning på 17 miljarder — således omkring 35 %. Såsom härav framgår är Östersjöbäcken ett för vår utrikeshandel synnerligen viktigt område, i främsta rummet som importkälla. Tack vare nämnda avtal kommer vår handel med Östersjöländerna att bli minst lika stor som under normala förhållanden. Men det är klart, att exportens och importens sammansättning delvis blir en annan än tidigare. En del varor, för vilka vi ipte tidigare haft marknad på närmare håll, ha vunnit avsättning, medan å andra sidan åtskilligt, som vi förut tagit från andra länder, nu införas från Östersjöländerna. Vi ha därvid t. o. m. måst pruta av på våra stränga inskränkningar beträffande importen främst från Tyskland. Många saker kan man och måste man ju undvara i krigstider och våra licensmyndigheter förforo med stränghet vid gallringen. Nu få vi lov att i någon mån uppjuka dessa stränga förhållningsregler. Men vi göra det inte utan vederlag. Motparten presterar någonting annat i stället. Tyskland har beviljat oss rundliga exportkvantiteter och därmed åter satt mängden maskin i gång och mängden arbetare i arbete. varför nämnda detaljer äro skiljigen betydelselösa i bredid med de vinningar vi genom de båda handelsfördragen kunna notera. Fabrierna inom träförädlingsindustrin, som inställt driften för längre eller kortare tid, sätas åter i tillfälle att ge sina arbetare sysselsättning och därjämte uppträda som stora köpare av ved och virke, vilket kommer vårt lands talrika skogsägare och lantbrukare till godo. Även vår upplombsstrände metall- och verkstadsindustri har att emotse stora beställningar. En hotande arbetslöshet avvärjes i stor utsträckning genom dessa nya förtjänstmöjligheter, vilka äro välbehövliga efter de hårda tider vi genomgått. Men inte endast industrien samt jordbruk och handel dra nytta av det uppveing i det ekonomiska livet, som nu kan väntas. Med importen förhåller det sig på samma sätt. Också den skapar ökade arbetstillfällen. Men främst tänka vi dock på, att vi tack vare stegrad införsel åter kunna fylla de stora luckor i våra lager och erhålla lättad i våra bekymmer för folkförsörjningen med livsmedel och andra för livets nödtorft erforderliga varor. På vår minskade areal ha vi att försörja oförändrat antal invåna-

re. Då mycken odlad mark och många viktiga fabriker måst lämnas åt sitt öde, äro extra tillskott välkomna och nödvändiga, åtminstone tills vidare. Det spelar då en mindre roll, om vi i skyltfönstren också finna varor, som kunna betraktas som lyxvaror. De pigga blott upp en annars kanske något trist tillvaro.

Från rysk sida har man förebrått oss, att vi inte varit synnerligen angelägna att inleda handelsförbindelser med Sovjetunionen. Dessa förebråelser äro knappast berättigade. Många försök ha gjorts att få ett ökat varuutbyte till stånd, men de ha strandat av många orsaker, av vilka en del tidigare berörts. Ytterligare hinder för ett stegrad varuutbyte är bl. a. den omständigheten, att vår exportkapacitet i främsta rummet utvidgats inom träförädlingsindustrin — där ju våra förutställningar äro störst — och att Sovjet på detta område själv inriktat sig, att medels egen produktion tillfredsställa sin egen konsumtion. Först under de senaste skedena av vår industriella expansion har vår exportförmåga tilltagit också i andra avseenden. Vår mekaniska industri, vår bergshantering och våra mekaniska verkstäder ha gjort framsteg, som tillåta dem att med framgång uppta konkurrensen med utländska tillverkningar. Då man ögnar igenom det urval Sovjetunionen gjort bland våra industriprodukter, återfinns man mycket riktigt en hel del tillverkningar, som uppstått jämförsevis sent på vår industris tillverkningsprogram, t. ex. kopparledning, syrefritt stål, svavelkis, metallarbeten m. m. Från Sovjetunionen erhålla vi i stället spannmål, salt, tobak, bensin, smörjoljor m. m.

I handeln med Tyskland kunna vi i högre grad dra nytta av vår exportförmåga på det område, där vi ha de naturligaste betingelserna att göra oss gällande på världsmarknaden, nämligen träförädlingsindustrin. Tyskland köper av oss trävaror, fanér och cellulosa samt dessutom malmer m. m. I gengäld erhålla vi bl. a. kol och koks, vilket utgör ett värdefullt tillskott, som behövs för att industri, sjöfart och järnvägar skola kunna hållas i gång och för att vi skola kunna värma oss i vinter.

De två handelsfördragen bygga på den principen att export och import äro lika stora. Denna princip vann redan långt före kriget tillämpning inom stora delar av världshandeln, men har inte lämpat sig för oss. Under tidigare skeden av vår ekonomiska utveckling voro vi tvungna att uppta utländska lån, vilket betyder att vi införde mera varor från utlandet än vi själva kunde exportera, och på sistone har Finland föresatt sig att bortbetala största delen av dessa skulder, vilket återigen innebär, att vår export hållits i överkant. Vid krigsutbrottet blevo vi emellertid nödsakade att tillgripa en reglementering av utrikeshandeln, ty vi måste behålla med våra valutatillgångar och inte i onödan sätta oss i skuld till utlandet. I verkligheten betyda således de två senaste avtalen ingenting revolutionerande nytt under nu rådande förhållanden. Huru därmed i

Från allmänheten.

För skogsägare att beakta.

I enlighet med lagen av den 21 juni 1940 angående tryggnad av tillgången på ved och dess verkställighetsförordning samt folkförsörjningsministeriets föreskrifter, har Vasa skogsvårdsnämnd med stöd av stadgandena i 3 § av nämnda förordning beslutat att varje fastighet, ur sina skogar, som ligga på högst 10 kms avstånd från järnväg eller betydande konsumtionscentrum, eller invid fartygsled, skall för överlämning till allmän förbrukning anskaffa den mängd brännved, som utfaller efter rationell stämpling av skogen. Avverkningarna skola omedelbart igångsättas och veden vara färdigt upphuggen före den 1 augusti 1940, eller träden syrfällas före den 1 september

NY FOSTERLÄNSK MARSCHKOMPOSITION.

Under kriget skrev Bertel Gripenberg den mycket uppmärksammade dikten „Finlands Vapen“ till vilken Yrjö Kilpinen sedermera komponerade en ståtlig marschmelodi. Kompositionen har nu utkommit på Werner Söderström Oys förlag i prydlig utstyrelse, skilt på svenska och finska. Den kan erhållas hos alla bokhandlare och kostar 15 mark.

ANGSPRUTAN, SOM VAR FÖR BRA.

När John Ericsson på sin tid försökte intressera myndigheterna i London för en brandspruta, som drevs med ånga, uppstod som vanligt en livlig diskussion om uppfinningens värde. Att sprutan kunde användas var det ingen som betvivlade, eftersom provsprutan fungerade oklanderligt, men det fanns en hel rad andra fel på den. Den drog för mycket vatten för de små eldsvådor, som oftast förekommo. Och var därför opraktisk. Dessutom var man orolig för att sprutan skulleva till nytta endast för försäkringsbolagen, eftersom de voro de enda, som förlorade på eldsvådorna. Ett utlåtande om sprutan summerade skälen på följande sätt: „Och så är det ingalunda osannolikt att ännu bättre eldsläckningsinrättningar kunna uppfinnas, och vad särskilt denna spruta vidkommer, är den alldeles för kraftig för vanliga fall, och om även tillräckligt med vatten kunde anskaffas, vilket emellertid kunde anses för mycket tveklaktigt, så är det ingalunda bevisat, att inte en så stor vattenmängd, utsprutad i luften, kunde åstadkomma skador på annat sätt, såsom t. ex. genom bildandet av dimmor, varav vi hava Gudi nog förut.“

Känns tonen igen?

framtiden kommer att förhålla sig, är en annan fråga, på vars avgörande vårt land likväl har ringa inflytande.

R. J.

Släkten Norrback i Sideby och Lappfjärd

Tab. 18. G. I/IV.

Greta Stina Andersdotter Norrback, tab. 1. f. 31.4 1828, bräcklig, d. 24.2 1901, gift 1864 med torparen Joha Robert Henriksson Storsjö, f. 6.7 1827, d. 21.1 1901, se not. 3. antog släktnamnet Söderblom, hade 2 barn, döda i späda ålder. (Hon kallades allmänt Robertas-Gret).

Tab. 19. G. I IV.

Gustaf Fredrik Norrback, tab. 1. f. 6.10 1829, d. 14.2 1878 i St Petersburg i feber, gift 1858 med Anna Sofia Johansdotter Storteir, f. 13.5 1827, d. 8.12 1886 i Sideby av oangiven sjukdom. Mannen bonde å hustruns hemmansdel, fick ett år en ovanligt god rågskörd och kallade sig då „Rågbondin“, som sedan blev allmänt hans namn i byn, sålde sedan hemmanet åt Matts Matsson Norrback, tab. 76. God läsare och talare.

Barn:
A. Greta Sofia, f. 5.3 1853, till Lemland 1874, återkom, gifte sig med en Axel Adrian Johansson från Sastmola, f. 8.1 1851, d. 24.7 1877, hade sedan en spurja Alma Sofia, f. 9.8 1883 och flyttade samma år med sin dotter till Storå, varest hon möjligen gift om sig.
B. Edla Maria, f. 6.0 1855, kallade sig Teir, piga, till Amerika 1882, död där.
C. Levnag (i vissa böcker står: Leon August) f. 3.12 1860 med fadern på arbete i St Petersburg, återkom, for till Amerika 1885, d. där ogift 17.6 1887.
C. Selim, f. 30.8 1865.

Tab. 20. G. I/IV. D.

Selim Gustafsson Teir, f. 30.8 1865, handelsbiträde kallade sig Gustafsson. Såsom utdimitterad folkskollärare från seminariet i Nykarleby flyttade han, som lärare 1890 till Korsnäs, Töjby, men då Ömossa folkskola i Sidby kommun öppnades 1891 erhöill han lärartjänst där, vilken han innehade till sin död d. 25.4 1909. Hade flere kommunala uppdrag, tidningskorrespondent. Gift 10.4 1895 med Hilma Alexandra Koskinen, (Ojala) f. 26.4 1872 i Storå, d. 30.11 1937.

Barn:
1. Estrid Hilma, f. 13.4 1896.
2. Gustaf Selim, f. 23.5 1903.
3. Erik Uno, f. 24.11 1905.
Efter faderns död antog familjen släktnamnet Videnskog.

Tab. 21. G. I/IV. D. 1.

Estrid Hilma Selimdotter Videnskog, f. 13.4 1896, till Uleåborg 27.10 1927, såges vara gift och ha en son, född 1929, uppehållsorten okänd, sonen inackorderad.

Tab. 22. G. I/IV. D. 2.

Gustaf Selim Selimsson Videnskog, f. 23.5 1903, gift 24.8 1928 med Vivi Emilia Viktor-Alariksdotter Öman från Ömossa, f. 28.4 1911; till Sastmola 1.3 1931, återkom 31.8 1932, idkat betydande självstudier, Fria missionsförbundets resespredikant, litterärt intresserad, poet, skrivit en mängd tillfällighetsdikter i elegiös anda.

Barn:
a. Anita Vivi Alice, f. 19.10 1928.

Tab. 23. G. I IV. D. 3.

Erik Uno Selimsson Videnskog f. 24.11 1905, till Kvevlax 20.2

1940; i vilket fall veden upphugges senare på hösten.

Denna ved får fastighetsägare fritt försälja, även på rot, under förutsättning att köparen vid rotförsäljning utför huggningen inom föreskriven tid.

Hall ej på detta sätt den vedmängd, som folkförsörjningsministeriet fastställt, kan anskaffas på frivillighetens väg, är skogsvårdsnämnden tvungen att hos ministeriet göra framställning om utförande av tvångsaverkning, på sätt som stadgas i 4 § av förordningen av den 21 juni 1940.

Närmare anvisningar ger skogsvårdsnämnden och dess tjänstemän samt skogsvårdsföreningarnas förmän.

Vasa Skogsvårdsnämnd.

1931, gift 21.7 1928 med Berta Alice Josefsdotter Lassfolk, f. 30.1 1906 i Sideby, till Vasa 1928. Hustrun arbetar å Vasa Bomullsmanufaktur AB., mannen däravårdare å S. Ö. D.

Barn:
a. Göran Per-Erik f. 1.5 1929 i Kvevlax, adopterad 24.7 1936 av moderns syster Ester och hennes man Axel Lennart Ekman i Sideby by, se tab. 191.
b. Maj-Britt Alice, f. 29.1 1931, fosterdotter hos bonden Lennart Pellfolk i Sideby, Flada.
c. Rigmor Monika, f. 19.5 1932 i Korsholm.
d. Bo Torbjörn, f. 30.8 1933 i Vasa.

Tab. 24. G. I/V.

Johanna Agata Andersdotter Norrback, tab. 1. f. 5.6 1833, d. 14.6 1868 i nervfeber, fick hemmanet, 3/32 mantal efter fadern. Gift 1856 med Gustaf Vilhelm Henriksson Storsjö, f. 21.1 1832, d. 23.11 1910, antog Norrback som släktnamn.

Barn:
A. August Eliel, f. 21.5 1857, tab. 25—30.
B. Teodor Emil, f. 25.6 1859, tab. 31.
C. Lydia, f. 27.2 1864, tab. 32—34.
D. Selma, f. 8.9 1867, tab. 35, 87—88.

Såsom änklings gifte sig Gustaf Vilhelm Norrback andra gången med en Maria Matilda Gustafsdotter, f. 15.6 1845, flyttade till Storsjö och kallade sig ånyo Storsjö samt hade i detta äktenskap barnen Ida Alexandra, f. 26.9 1875, Maria Josefina, f. 6.5 1877, Axel Bernhard, f. 5.9 1880, Arter Sighrid, f. 8.8 1885, vilka dock ej i blodet tillhöra släkten Norrback.

Tab. 25. G. I/V. A.

August Eliel Gustafsson Norrback, f. 21.5 1857, d. 20.5 1907, bonde å 3/32 mantal av Norrback hemman, var gift 1877 med Ida Josefina Josefsdotter Lassfolk, f. 18.9 1859, d. 28.4 1896.

Barn:
1. Hilma Irene, f. 9.6 1878.
2. Axel Artur, f. 20.10 1880,
3. August Verner, f. 26.10 1884, d. 20.9 1902.
4. Jenny Emilia, f. 9.2 1887,
5. Oskar Lennart, f. 24.6 1892,
6. Ida Ester, f. 21.4 1896, flyttat till Kristinestad, ogift där.
Såsom änklings gifte sig August Eliel Norrback andra gången 19.5 1898 med änkan Maria Josefina Josefsdotter Norrback, f. 24.3 1856, d. 19.4 1936, tab. 109, och hade
Dottern:
7. Edit Cecilia, f. 10.11 1898, d. 7.5 1908.

Tab. 26. G. I/V. A. 1.

Hilma Irene Augustdotter Norrback, f. 9.6 1878, till Amerika 1900, gift där 1.1 1905 med Erik August Josefsson Långfors, f. 28.9 1871 i Sideby, återkom till Sideby jämte
Sonen:
a. Hjalmar Valfrid, f. 15.10 1903 i Fitchburg.

Tab. 27. G. I V. A. 1. a.

Hjalmar Valfrid Eriksson Långfors, f. 15.10 1903, gift 1926 med Dagmar Maria Augustdotter Appel, f. 24.7 1905, tab. 37. Hon småbrukare, mannen sedan 1927 i Amerika.
Barn:
aa. Hagar Astrid Alice (Lisa), f. 27.1 1927.

Forts.

* Henrik Thomasson Store f. 30.12 1764 i Hvittisbofjärd, var gift fört med Anna Mattsdotter, f. 14.8 1767 i Hvittisbofjärd, d. 17.10 1792, utan barn, sedan med Anna Johansdotter, f. 6.5 1767 i Räsby, Sastmola. De hade bl. a. sonen Henrik, f. 14.3 1796, som var gift med Maria Mickelsdotter å Hede (Kallträsk). Hennes far var Hvittisbofjärd-Hallånaängstorpens Mickel.

Henrik Henriksson Storsjö och Maria Mickelsdotter hade barnen: Erik Henrik, f. 3.3 1818, Anna Greta, f. 12.5 1822, Josef Malakias, f. 29.11 1824, Johan Robert, f. 6.7 1827. (Söderblom), Gustaf Vilhelm, f. 27.1 1832, Kristian, f. 14.9 1834, Michael Emanuel, f. 24.3 1838. — Josef Malakias blev gift med Anna Sofia Johansdotter Lassfolk, f. 1.10 1826 och hade barnen Gustaf Erland, f. 12.10 1852, Josef Henrik, f. 1.5 1854, Johan Edvin, f. 17.7 1856, Matilda Sofia, f. 4.12 1859, Adeline Josefina, f. 16.7 1862. För Johan Edvin se tab. 120, not 9.

• Kungörelser. •

Kungörelse.

Soldatlöner för juni månad och militärunderstöd för juli utbetalas i Sideby å Sideby kafé fredagen den 12 juli kl. 10—13, samt hemma hos under-teknad kl. 15—18. Intyg över att värnpliktig varit i tjänst under respektive månader bör förete reses förrän utbetalning kan ske.

Sideby den 10 juli 1940.

Komunalnämndsordförande.

Kungörelse.

Medels offentlig exekutiv auktion, som förrättas, därest ej laga hinder mellankommer, måndagen den 12 instundande augusti månad kl. 12 å själva stället, försäljes bonden Uno Birger Lillträskes ägande Vallnäs benämnda lägenhet om 0,0134 mantal R. N. 3⁶² i Lappfjärd by och socken, för gäldande av vicehäradshövdingarna Kurt Rydmans och Lennarti Pohjanheimos, vardera från Helsingfors stad, domfästa fordringar utgörande till kapital sammanlagt fmk. 10,648.— samt för gäldande av ränta och samtliga kostnader, varom härmed hugade köpare och andra, som saken gäller, till kännedom meddelas.

Enligt jordregistret omfattar hela lägenheten 3,13 ha, varav bebrukad mark 2,94 ha och skogsmark 0,19 ha. På lägenheten finnes inga äggyggnader och är den belägen i Lappfjärd kyrkoby invid väg.

Samtliga sakägare äga vid auktionen sin rätt bevakas och meddelas, att sådan fordran eller rättighet, vilken omnämnes i U. L. 5 kap. 26 och 32 §§, bör till förrättningsman anmälas senast vid den förhandling, som äger rum vid auktionens början, varvid kontrakt bör företes. Å kronofogdeskontoret i Närpes härad den 8 juli 1940.

769 Erik Aström.

• Auktioner. •

GRÄSVÄXTEN

Å Erkkilä lägenhet i Sideby bortauktioneras måndagen den 15 juli 1940 kl. 18.

Ab. Svenska Småbruk i Österbotten.

AUKTION

Å kräftiskevattmet i Tjöck å hålles söndagen den 14 juli, vid yttre byns småskola kl. 18 och i Påskmark vid Yrjans bro kl. 20.

Tuberkulokommittén.

• Till salu. •

Bärgningsrätten

Å Lillådjers lägenhet utarraderas fredagen den 12 juli kl. 14. Samling å Sundskäftet.

Lappfjärd den 9 juli 1940.

772 Hilma Adjers.

• Önskas köpa. •

En stor ria eller visthusbod.

Svar till vårt kontor i Vasa, tel. 4132.

Österbottens Kött Ab.

759 Vasa.

• Inackorderingar. •

HELINACKORDERING

för två flickor i mellanskolan önskas. Svar per tel. Skafstung 7.

760 Kristinestad 1940.

Tryckeri & Tidnings A.-Bs Tryckeri.